

г. кѡв. г̃арналъ и тоѣ заплакалъ. Насѣтни по-
 дарилъ сѣкиго по ѣдинъ паръ (зигл̃)
 дрѣхи хъбавы а веніаминъ далъ пать
 г. кѣг. пара, при товѣ іѡши и триста сребрен-
 ницы. Такѣ и на престарѣлыатъ си
 г. кѣд. отѣцъ пратилъ дѣсать магарита на-
 товѣрени сасъ хранѣ. Най послѣ ги ѡ-
 пѣстилъ, и имъ далъ наставленіе да
 г. кѣе. са ни свѣдатъ нйдѣ по пѣтъатъ. Ко-
 гато си ѡишле ти оутѣхъ си, ѡба-
 г. кѣс. вили на баца си, чи сынъ мѣ іѡсифъ
 г. кѣз. ѣ живъ, и ѣ поставенъ господѣрь надъ
 сички вгупетъ. Ялѣ іаквѣвъ не повѣр-
 валъ по напредъ, до дѣ не видѣлъ про-
 водинити колесницы ѡ сына мѣ іѡси-
 г. кѣи. фа. Подирь товѣ развеселимъса дѣ-
 хатъ, и рекалъ: довольно ми ѣ товѣ,
 дѣто ѣ живъ іѡши сынъ ми, да йда
 да го видѣ. И тѣй трагналъ тоѣ на
 гл. мѣз. пѣть сасъ сичкиатъ си своѣ дѡмъ, дѣ-
 г. кѣс. то тоѣ са гостоѡваше ѡ седемьдѣсѣтъ
 г. кѣо. и двѣ человекѣ. Я когато іѡсифъ из-
 лѣзалъ да го посрѣшни, тогѣва мѣ
 г. л. рекалъ бацагѣта: сѣга ца оумра охот-
 нѡ, като ти видѣхъ лицѣто, чи си
 гл. мѣз. іѡши живъ. Цѣрь Фараѡнъ повелѣлъ
 г. е. іѡсифа да посели баца си и братѣгѣта
 г. с. си